

Bilag 20.

Tobaksindustrien.

København, den 27. November 1935.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

I Anledning af, at Raatobak i det i Folketinget den 13. ds. fremsatte Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler etc. uden Forbehold er opført i Fortegnelsen over Varer, med Hensyn til hvilke der kan træffes importregulerende Foranstaltninger, tillader vi os at gøre opmærksom paa følgende:

Raatobak er ikke en Stabelvare. De forskellige Aargange — selv fra samme Plantage — er meget stærkt varierende i Smag, Brand, Farve o. s. v., og Opretholdelsen af en ensartet Kvalitet kan kun opnaas ved Dispositioner paa længere Sigt.

Det er jo endvidere en kendt Sag, at Raatobak i anvendelige Kvaliteter kun vokser ganske bestemte Steder, hvis Jordbundsforhold, Klima o. s. v. er egnede, og at Handelen med Raatobak fra gammel Tid er koncentreret i ganske bestemte Lande, og det er ganske formaalsløst at tænke paa, at Danmark med sit relativt ringe Forbrug skulde være i Stand til at bringe denne Verdenshandel over paa andre Lande.

Disse faktiske Forhold har da sikkert ogsaa bevirket, at Raatobak i sin Tid sattes paa Frilisten, og har jo sikkert ogsaa været medvirkende Aarsager til, at Raatobak i den nugældende Lov er opført paa Bilag 2, men afgørende har det utvivlsomt været, at man fra alle Sider har erkendt, at *Raatobak absolut ikke egnede sig som „Handelsvare“*.

Vi erkender, at man fra Valutakontorets Side sikkert har taget de Hensyn til de ovenfor nævnte specielle Forhold, det har været muligt, men det har ikke kunnet undgaas, at de stedfundne Indgreb beskæftigelsesmæssigt har været hemmende og handels- og fabrikationsmæssigt til meget betydelig Ulempe, og saafremt de nuværende Begrænsninger opretholdes, vil det i Løbet af meget kort Tid faa meget alvorlige Følger med Hensyn til Opretholdelsen af Kvalitet og Beskæftigelse.

Vi tillader os endvidere at pege paa, at Industrien direkte beskæftiger ca. 10 000 Arbejdere og i Told og Afgifter indbringer Staten mere end 50 Mill. Kr. pr. Aar, og mener ogsaa under Henvisning hertil, at det vil være rimeligt og rigtigt paa ny at overføre Raatobak til „Frilisten“, subsidiært at der vedtages saadanne Bestemmelser, der klart præciserer Raatobaks særlige Stilling i Forhold til de øvrige importregulerede Varer.

P. F. V.

Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. Juni 1875.

Aage L. Rytter.